

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118202295
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4118202295.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/X, XXX XX A., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a o vydanie bezdôvodného obohatenia 754,59 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/51/2018-512 zo dňa 24.08.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o vyhovení žalobe a vo výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 754,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vylúčil konanie o vzájomnej žalobe žalovaného na samostatné konanie a napokon III. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobca sa žalobou doručенou dňa 26.2.2018 domáhal, aby súd spojil konania vedené pod sp. zn. 7C/84/2017 a sp. zn. 4Csp/266/2017 v jeden celok, ďalej určenia neplatnosti zmlúv o revolvingových úveroch č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, ďalej určenia, že úvery poskytnuté na základe zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX sú bezúročné a bez poplatkov, ako aj určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX sú neplatné, a súčasne určenia, že súd neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Nitre pod č.k. 8Co/332/2017-50 zo dňa 18.12.2017, sp. zn. 25Co/390/2017-59 ponecháva v platnosti do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 7C/84/2017. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/390/2017-59, ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 09.11.2017 sp. zn. 7C/84/2017-42, mu bolo uložené podať do 60 dní od doručenia uznesenia na súde návrh vo veci samej.

Úvery považuje za úžernícke, keďže žalovaný si na základe dohôd o zrážkach zo mzdy vykonávaním zrážok nárokuje zaplatiť sumy omnoho väčšej výške, ako mu skutočne patrí, pričom celkové sumy úverov sú o mnoho viac než požičané sumy, teda viac ako cca 100 %. Namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok žalovaného a aj to, že vykonávaním zrážok zo mzdy zamestnávateľom na základe žiadosti žalovaného dochádza k tomu, že si žalovaný uspokojuje nároky na neprimerané sankcie.

3. Súd na pojednávaní dňa 14.6.2019 uznesením pripustil zmenu žaloby a rozsudkom zo dňa 28.6.2019 č. k. 7C/51/2018-356 rozhodol tak, že výrokom I. konanie v časti týkajúcej sa spojenia konania vedeného pod sp. zn. 7C/84/2017 a sp. zn. 4Csp/266/2017 v jeden celok a v časti, v ktorej žalobca žiadal ponechať neodkladné opatrenia nariadené uznesením Krajského súdu v Nitre pod č. k. 8Co/32/2017-50 zo dňa 18.12.2017, sp. zn. 25Co/390/2017-59 v platnosti až do skončenia konania Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 7C/51/2018, zastavil, výrokom II. určil, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným, sú bezúročné a bez poplatkov, výrokom III. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, je neplatná, výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 754,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom V. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom VI. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto prvému rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o určení, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, potvrdil a rozsudok v ostatnej napadnutej časti vo výroku IV. o povinnosti zaplata sumy 754,59 eura a vo výroku VI. o trovách konania zrušil a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby na pojednávaní, na ktorom nebol prítomný zástupca žalovaného a na ktorom nastala zmena, bol povinný doručiť zástupcovi, a to bez toho, aby zároveň na tomto pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené. V súvislosti s rozšírením žaloby mal totiž žalovaný právo sa k zmenenému žalobnému petitu vyjadriť (§ 167 ods. 1 CSP) a v súvislosti s tým prípadne navrhnúť aj ďalšie dôkazy (§ 167 ods. 2 CSP). Keďže vyhlásením dokazovania za skončené a stanovením termínu nie pojednávania, ale verejného vyhlásenia rozsudku žalovaný už uvedeným spôsobom nemohol postupovať, došlo k tomu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné v odvolacom konaní napraviť, preto odvolací súd v tomto bode posúdil odvolanie žalovaného ako dôvodné.

5. Následne súd prvej inštancie žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k zostávajúcej časti predmetu sporu. Žalovaný potom namietal, že nie je zrejmé, na základe čoho žalobca dospel k záveru o tom, že suma 754,59 eura je bezdôvodným obohatením. Z označeného podania síce vyplýva, že by malo ísť o súčet zrážok za obdobie od 15.8.2018 do 3.4.2019, čo však nepreukazuje základ nároku žalobcu. Podľa žalovaného vo výške 87,24 eura išlo o úhradu platieb realizovaných za účelom úhrady splátok 53,08 eura (z čoho na istinu úveru pripadá 41,67 eura a na úhradu úroku 11,41 eura) a platby podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške 34,16 eura, a teda suma 87,24 eura je úhradou splátky podľa úverovej zmluvy (53,08 eura) a platby podľa dohody o poskytovaní služieb (34,16 eura). Počet platieb vo výške 87,24 eura bolo spolu 7, čo spolu predstavuje sumu 610,68 eura. Z tejto sumy na základe vyššie uvedeného teda pripadá na úhradu úverovej istiny 291,69 eura, na úhradu úroku 79,87 eura a na úhradu platieb podľa dohody o poskytovaní služieb v sume 239,12 eura. V prípade sumy 291,69 eura splatenie úverovej istiny je plnením zmluvnej a súčasne aj zákonnej povinnosti vrátiť úver. Preto v uvedenej časti ide o neoprávnený nárok. Vzhľadom na právoplatnosť výroku rozsudku o určení bezúročnosti úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX môže mať charakter obohatenia len suma 79,87 eura a sumy 239,12 eura, čo je spolu 318,99 eura a čo spolu so sumami 3,74 eura a 140,17 eura činí 462,90 eura. V ostatnom rozsahu je podľa žalovaného nárok žalobcu nedôvodný.

6. Súd konštatoval, že svojím v poradí prvým rozsudkom okrem iného právoplatne určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročný a bez poplatkov. Predmetom sporu po rozhodnutí odvolacieho súdu zostal nárok žalobcu na zaplatenie titulom bezdôvodného obohatenia v sume 754,59 eura, ktorá má predstavovať neoprávnené zrazené sumy zo mzdy žalobcu zo strany jeho zamestnávateľa na základe žiadosti žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od XX.X.XXXX do X.X.XXXX. Po vykonanom dokazovaní tento nárok žalobcu považoval za dôvodný, pretože úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročný a bez poplatkov, pričom tento bol poskytnutý vo výške 1.350 eur (v spise na č. I. 254) a na jeho úhradu žalobca zaplatil 3.140,64 eura; v dôsledku toho vzniklo u žalovaného bezdôvodné obohatenie, a preto žalobcovi patrí nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu súd priznal v ním uplatnenej výške 754,59 eura predstavujúcej zrážky zo mzdy žalovaného vykonané jeho zamestnávateľom dňa XX.8.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.XX.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.XX.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 3,74 eura a dňa X.X.XXXX v sume 140,17 eura, t.j. spolu vo výške 754,59 eura tak, ako to vyplýva z oznámenia zamestnávateľa (v spise na č. I. 316). Platby, ktoré boli zrazené zo mzdy žalobcu, sú neoprávnené zrazené sumy, lebo samotný úver č. XXXXXXXXXXXX žalobca čo do istiny 1.350 eur, na ktorú mal žalovaný nárok, uhradil. Je irelevantné vyjadrenie žalovaného, na akú časť si on sám jednotlivé splátky zo zrážok zo mzdy započítal; podstatným je, že bolo preukázané preplatenie sumy 1.790,60 eura (3140,64 - 1.350), z ktorej si žalobca uplatnil sumu 754,59 eura titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalovanému vrátil všetky poskytnuté finančné prostriedky a tie, ktoré zaplatil navyše, tvoria bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Priznanie žalobcovi sumy 754,59 eura súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka, ktoré zároveň citoval.

7. Okrem uvedeného žalovaný v priebehu ďalšieho konania podal vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 1.431,89 eura v dôsledku neuhradenia úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Túto vzájomnú žalobu súd vylúčil z dôvodu hospodárnosti konania na samostatné konanie s odkazom na ustanovenie § 147 ods. 4 a § 166 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na ich náhradu s poukazom na čiastočný úspech oboch strán, t.j. žalobcu vo vyhovujúcej časti a žalovaného v zamietajúcej časti pred súdom prvej inštancie. Tento výrok odôvodnil podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, pričom súčasne zohľadnil aj procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania, keďže žalobca zobral žalobu v tejto časti späť. Tým zaviniť zastavenie konania a z toho dôvodu by v zastavujúcej časti žalovanému patrila náhrada trov konania. Rovnako súd čiastočný úspech vzhladol aj v rámci odvolacieho konania, kde žalobca bol úspešný v časti potvrdenia výroku II. rozsudku, avšak bol neúspešný pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde odvolací súd tento výrok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Nesúhlasil so záverom, že je bezvýznamné, na čo boli jednotlivé sumy započítané. Podľa neho suma 754,59 eura nie je bezdôvodným obohatením, lebo v prípade platieb vo výške 87,24 eura išlo o úhradu splátok 53,08 eura, z čoho na istinu úveru pripadá 41,67 eura a na úhradu úroku 11,41 eura a platby podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške 34,16 eura; teda suma 87,24 eura je úhradou splátky podľa úverovej zmluvy (53,08 eura) a platby podľa dohody o poskytovaní služieb (34,16 eura). Počet platieb vo výške 87,24 eura bol spolu 7, čo činí 610,68 eura a z tejto sumy pripadá na úhradu úverovej istiny 291,69 eura, na úhradu úroku 79,87 eura a na úhradu platieb podľa dohody o poskytovaní služieb v sume 239,12 eura. V prípade sumy 291,69 eura nejde o bezdôvodné obohatenie, pretože splatenie úverovej istiny je plnením zmluvnej a súčasne aj zákonnej povinnosti vrátiť úver. Preto v uvedenej časti žalovanej sumy 291,69 eura ide o nedôvodný a neoprávnený nárok. Vzhľadom na právoplatnosť výroku rozsudku o určení bezúročnosti úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX môže mať charakter obohatenia len nárok na vrátenie 79,87 eura a sumy 239,12 eura, čo spolu činí 318,99 eura a čo je spolu so sumou 3,74 eura a 140,17 eura celkom 462,90 eura. Záver súdu nemá oporu ani v zákone a ani v zmluvnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, lebo jednotlivé platby neboli v celosti platbami na nároky, ktoré majú povahu úrokov,

poplatkov alebo iných plnení, ale aj platbami určenými na istinu. Z rozsudku nevyplýva žiadny zákonný dôvod, na základe ktorého by sa v dôsledku bezúročnosti malo zmeniť určenie platieb realizovaných žalobcom tak, že najskôr by sa všetky platby v rozpore s dohodou a určením považovali za úhradu istiny úveru. Suma 53,08 eura ako suma splátky bola v zmluve o úvere určená na základe toho, aká jej časť pripadá na istinu a aká pripadá na úrok. To znamená, že úverová zmluva určila nielen to, aký nárok dlžník plní, čo z jeho platby pripadá na istinu a čo na úrok, ale predovšetkým to, že suma 53,08 eura je ako suma mesačnej splátky určená podľa sumy pripadajúcej na úhradu istiny a na úhradu úrokov. V dôsledku záveru o bezúročnosti úveru sa časť platby 53,08 eura v časti úroku stala plnením bez právneho dôvodu. Zvyšná časť z tejto platby 41,67 eura nikdy nezmenila svoje určenie a ani právnu povahu v tom smere, že predstavuje úhradu istiny. Súd teda vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia, ak za bezdôvodné obohatenie považoval sumu 41,67 eura zahrnutú v každej jednotlivkej platbe od žalobcu, pretože daná suma predstavovala úhradu úveru. Predmetom rozhodovania súdu boli platby vykonané od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, a teda len vo vzťahu k nim bolo možné posudzovať, aká časť z nich je plnenie bez právneho dôvodu, aká časť je plnením nárokov z iného právneho úkonu a aká časť je platením istiny úveru. Zo sumy 754,59 eura bolo na istinu úveru poukázaných žalobcom v rámci platieb tvoriacich uvedenú čiastku 291,69 eura. Súd nesprávne vychádzal z toho, že suma 87,24 eura je úhradou nárokov zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, lebo zo sumy 87,24 eura pripadá na úhradu nárokov zo zmluvy o úvere suma 53,08 eura a zvyšok 34,16 eura na úhradu záväzku žalobcu z dohody o poskytovaní služieb; s tým sa súd nevyporiadal, čo znamená, že v časti 239,12 eura zo žalovanej sumy nemá jeho rozhodnutie oporu v jeho vlastných záveroch. Odvolanie žalovaný oprel o ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP a navrhol napadnutý rozsudok v rozsahu podľa jeho odvolania zrušiť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu a aj náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. vecne správny. Vzhľadom na to rozsudok v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, preto ohľadom zisteného skutkového stavu a právnych záverov poukazuje na odôvodnenie prvoinštančného rozhodnutia. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

11. Podľa obsahu spisu strany sporu postupne od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX uzatvorili šesť zmlúv o poskytnutí úveru tak, ako to zistil súd prvej inštancie a ako je to uvedené aj v odôvodnení jeho v poradí prvého rozsudku, v ktorom prijal záver, že pre absenciu podstatných náležitostí označených zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. l) a písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v zneniach platných ku dňu uzavretia tej - ktorej zmluvy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Z tohto dôvodu potom vznikol žalobcovi aj nárok na vrátenie sumy zrazenej zo mzdy navyše, t. j. nad rámec sumy istiny poskytnutého úveru. Žalovaný v celom konaní popieral, že by boli úvery bezúročné a bez poplatkov s odôvodnením, že úverové zmluvy obsahovali všetky zákonné náležitosti, a pokiaľ vytykané nedostatky priamo v zmluve uvedené neboli, boli podľa neho zistiteľné výpočtom na základe ostatného obsahu zmluvy ako aj z ostatných listín, ktoré boli jej súčasťou. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho prvého rozhodnutia nestotožnil s námietkami žalovaného týkajúcimi sa nesprávne zisteného skutkového stavu ako aj právneho posúdenia veci, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav na podklade vykonaných dôkazov a prijal aj správne právne závery odvodené od príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré v odôvodnení svojho prvého rozsudku uviedol a ktoré aj citoval s poukázaním na rozhodnutie vydané dovolacím súdom.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v podanej žalobe pôvodne nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Na pojednávaní dňa 14.06.2019 žalobca zotrval na zmene žaloby a súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil. Súd prvej inštancie vo svojom prvom rozsudku uviedol, že je dôvodný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 754,69 eura, predstavujúcej neoprávnene zrazené sumy zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy

vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXX za dobu od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je totiž bezúročný a bez poplatkov a keďže tento bol poskytnutý vo výške 1.350 eur a žalobca naň zaplatil sumu 3.140,64 eura, vzniklo žalovanému na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie v sume 754,59 eura, ktorá bola žalobcovi postupne neoprávnene zrazená zo mzdy, lebo žalovaný mal nárok len na vrátenie istiny 1.350 eur. Pri posudzovaní žaloby v časti o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy súd v tomto svojom prvom rozsudku konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky podľa § 551 Občianskeho zákonníka a neprijateľnou podmienkou môže byť len taká, ktorá sa odchyľuje od zákona. Neprijal teda tvrdenie žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá ako samostatný právny dokument a že nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve; dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX nadväzujú na predtlačené spotrebiteľské zmluvy a predstavujú zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky veriteľa. Dohoda ako právny úkon pritom musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, a aj výšku dohodnutých zrážok. Zabezpečovaná pohľadávka mala byť presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky v predmetných dohodách je však neurčité, a teda podľa § 551 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. Za ustálenie zabezpečovanej pohľadávky nemožno považovať pohľadávky, ktoré možno vzniknú v budúcnosti tak, ako je to uvedené v čl. IV. predmetných dohôd. A aj keď boli dohody na samostatnom liste a boli označené ako dohody o zrážkach zo mzdy, ich text vrátane poučenia bol napísaný veľmi malým a zle čitateľným písmom s úzkym riadkovaním, čo bolo navyše pre spotrebiteľa aj nezrozumiteľné. Z uvedených dôvodov súd považoval žalobu v časti určenie neplatnosti predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy za dôvodnú. Žalovaný v následnom prvoinštančnom konaní týkajúcom sa už len žaloby v časti o zaplatenie sumy 754,59 eura namietal v podstate tie isté skutočnosti, ktoré sú aj obsahom jeho odvolania.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že posúdil ako dôvodný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 754,59 eura z titulu neoprávnene zrazených súm zo mzdy jeho zamestnávateľom na základe žiadosti žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od XX.X.XXXX do X.X.XXXX, pretože úver poskytnutý žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov, a keďže bol poskytnutý vo výške 1.350 eur a žalovaný na jeho úhradu zaplatil 3.140,64 eura, vo výške rozdielu týchto súm vzniklo žalovanému na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie; vzhľadom na to žalobcovi patrí nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu súd priznal v ním uplatnenej výške 754,59 eura, pričom táto suma predstavuje zrážky zo mzdy: dňa XX.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.XX.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.XX.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.XX.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 87,24 eura, dňa X.X.XXXX v sume 3,74 eura a dňa X.X.XXXX v sume 140,17 eura, t. j. spolu vo výške 754,59 eura podľa oznámenia zamestnávateľa zo dňa XX.X.XXXX.

14. Odvolací súd po prejednaní veci urobil záver, že súd prvej inštancie správne posúdil uplatnený nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe neplatného právneho úkonu dohody o zrážkach zo mzdy v sumách, ktoré boli neoprávnene zrazené zo mzdy žalobcu, lebo úver č. XXXXXXXXXXXX bol žalobcom uhradený nad výšku samotnej istiny 1.350 eur, na ktorú mal žalovaný nárok. Odvolací súd sa stotožnil s tým, že je irelevantné tvrdenie žalovaného o dôvodnosti časti prijatých súm, ktoré sa mu dostali v dôsledku realizácie neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy; podstatným skutočne bolo, že žalobca na úvere preplatil sumu 1.790,60 eura (3.140,64 eura - 1.350 eur) a žalovanému tak vzniklo na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie prijaté z neplatného právneho úkonu, ktoré mu bol povinný vydať v ním uplatnenej sume v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Nejaký relevantný započítací prejav žalovaného na úhradu ním tvrdenej sumy z titulu zmluvy o poskytnutí služieb z obsahu spisu nevyplýva.

15. Odvolací súd sa s ohľadom na uvedené po prejednaní veci nestotožnil s odvolacími námietkami žalovaného týkajúcimi sa nesprávne zisteného skutkového stavu ako aj právneho posúdenia veci a ani s bližšie relevantne nešpecifikovaným dôvodom opretým o ustanovenie § 365 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav na podklade vykonaných dôkazov a prijal aj správne právne závery odvodené od príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré v odôvodnení rozsudku citoval, pričom zároveň nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by súd znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie jeho rozsudku v preskúmvanej časti dáva odpoveď na posúdenie toho, čo žalovaný robil sporným. Preto odvolací súd prijal záver, že súd prvej inštancie správne vychádzal zo zisteného skutkového stavu, vyplývajúceho z doložených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou obsahu spisu a ktorých hodnovernosť nebola stranami sporu spochybnená, ako aj z právoplatného výroku III. v poradí prvého rozsudku v tejto veci č. k. 7C/51/2018-356 zo dňa 28.06.2019 o určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. Rozhodnutie nie je arbitrárne a jeho odôvodnenie dáva relevantnú odpoveď na námietky žalovaného uplatnené v odvolaní voči napadnutým výrokom predmetného rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP), pričom odvolací súd na toto odôvodnenie v podrobnostiach odkazuje.

16. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému by patrila náhrada trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP. V tomto odvolacom konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodujúc podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP mu ich náhradu nepriznal.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).